

JUTUD 4.-6.KLASS

Eksinud jänes

Kõrbetuul 4.kl

Elas kord üks väike jänes, kelle kodu oli pisikesel saarel keset suurt merd. Ta kepsles kogu päeva ringi ja lõpuks eksis ära ega osanud koduteed leida. Oli seitsmeteistkümnenda augusti õhtupoolik, päike oli loojumas ja väike jänes oli väsimusest juba peaaegu magama jäänud. Kui jänese silmad olid juba kinni vajumas, kuulis ta hästi jämedat häält. Ta läks asja uurima. Kui ta hakkas häälele lähemale jõudma, siis kuulis ta veel lisaks jämedale häälele ka hästi peenikest häält. Kui ta lõpuks jõudis kohta, kus ta häält kuulis, ütles keegi hästi kõrgelt talle tere! Ta ei saanud aru, mis see oli, astus ühe sammu edasi ja kuulis kuskilt madalalt ai! ai! Ta vaatas üles ja alla ning nägi kõrget majakat ja rohus väikest lille.

Kui jänes oli natuke majaka ja lillega rääkinud, siis rääkis ta neile oma mure ära, et ta läks õue mängima ja nägi ühte ilusat liblikat ja hakkas teda taga ajama. Lõpuks läks ta kodust nii kaugemale, et ei leidnud enam koduteed. Tal oli väga vaja koju tagasi saada, sest tal oli kaheksateistkümnendal augustil sünnipäev. Jänes küsis majakalt abi, et kas ta saaks vaadata, kus on maja, mille peal on silt Jänesed. Majakas vaatas igas suunas ja leidis mõne hetke pärast õige maja. Kohe kui jänes kuulis, et majakas leidis tema maja, hakkas ta kodu poole lippama.

Pärast kaua aega kestnud jooksmist jõudiski jänes koju. Kui vanemad nägid jänest, läksid nad kohe teda kallistama. Pärast kallistamist läks jänes ruttu magama, sest järgmine päev tuleb pikk, kuna peetakse jänese sünnipäeva.

Majakavahi seiklus

Maarjalill 4.kl

Ühel suurel saarel asub suur ja punane majakas. Majakavaht tegeleb päevast päeva majakaga ja vaatab, et selle tuli õigel ajal põleks ja laevadele teed näitaks. Ühel suvepäeval tekkis väga suur ja paks udu. Majakavahil tekkis tunne, et peaks igaks juhuks oma majaka üle vaatama. Kui majakavaht oli majaka juurde jõudnud, nägi ta midagi väga ootamatut. Majakast oli tule pirn ära varastatud! Majakavaht sõitis kohe linna ja ostis tule jaoks uue piri.

Vahepeal helistati talle ühe suure laeva pealt. Seal oli palju reisijaid ja laev ei näinud udus sõita õigesse kohta. Majakavaht kiirustas ruttu majaka tippu ja saigi tule uuesti tööle. Laeva meeskond tänas teda. Kui majakavaht oli kõik vajaliku üle vaadanud, tegi ta endale mõnusa õhtu, heitis pikali ning magas järgmise hommikuni.

Hommikul vaatas ta uuesti majaka üle ja avastas, et majakasse oli ilmunud koer. Kuna koera peremeest ei leitud, mõtles majakavaht, et võtab koera endaga koju kaasa. Lugu sai õnneliku lõpu, koer sai majakavahi valvuriks ja nautis oma uut elu.

Kõige tähtsam

Lisl 5.kl

Minu majakas on minu ema.

Minu ema on mulle väga tähtis, ta aitab mind iga asjaga isegi siis, kui abi pole vaja. Mu ema on õpetanud, et ära tee teisele seda, mida sa ise ei taha, et sulle tehtaks. Mu ema hoiatab siis, kui ta näeb, et midagi on valesti või halvasti.

Kui ma olen kurb, siis mu ema lohutab või mõtleb midagi välja. Mu ema on ka nagu mu parim sõber. Ta teab, kui mul on halb tuju ja ta tuleb kohe ning teeb ettepaneku minna õue või kohvikusse.

TA ON MULLE VÄGA TÄHTIS!

Ema aitab

Harilik 5.kl

Tere! Mind on aidanud mu ema. Ta on mind päris raskete asjadega aidanud. Vahepeal on mul kodutöö, mis on raske ja kui ma ei saa sellest aru, siis ta aitab, seletab, kuidas see käib ja mida seal tegema peab, nt loodusõpetuse kontrolltöö tuleb. Ma arvan, et oskan, siis ta kontrollib, ja kui ei oska, siis õpin veel. Vahepeal õpetab, kuidas süüa teha, nt kartulisalatit, pannkooke, nt kuidas pannkooki keerata panni peal, kuidas mune lahti teha nii, et koor munal kaussi ei läheks. Siis ta teab sõnu: nii kui ma küsin, siis ta ütleb. Iga sõna ta ei tea, aga enamusi teab. Ta lohutab mind, nt ma sain kolme arvutiõpetuses kunagi, siis ma olin kurb. Ta lohutas mind ja ütles: „Pole hullu!” Ja kui ma lõin haamriga näppu, siis ta pani plaastri, see ka lohutas mind ja see tegi mu tuju paremaks. Ta õpetab mind ka, nt kuidas midagi klaviatuuriga teha, nt paksu kirja või kaldkirja. See on kõik.

Mama ja Koidu

Kirbuke 5.kl

Ma olen 12-aastane ja see on minu lugu. Kui ma olin väike, läks minu isa vanglasse. Ma pidin oma emaga kahekesi olema. Ma ei käinud peaaegu üldse lasteaias, sest mu ema ei viitsinud mind viia. Sellepärast ma ei osanud raasugi lugeda, kui ma esimesse klassi läksin. Kui ma kooli läksin, siis ma läksin oma vanaema ja vanaisa juurde elama. Mu vanaisa elukaaslane õpetas mind lugema ja vanaisa viis mind kooli ja vanaema õpetas tarkusi. Ma olin ühe nädala vanaema juures ja ühe nädala vanaisa juures. Lõpuks ei viitsinud mu vanaisa mind kasvatada ja ma elasin ainult vanaemaga. Ma olen nüüd oma vanaemaga elanud juba viis aastat ja selle aja jooksul olen palju targemaks saanud ja me võtsime ka koera, kelle nimi on Koidu. Temal ka ei olnud kõige parem elu alguses, sest teda peksti, piinati ja taheti üles puua. Lõpuks ta päästeti ja me võtsime ta enda juurde ja ta on terve.

Otsin majakat

Rändaja 5.kl

Ma sain teada, et pean leidma oma majaka. Kas mul üldse on see, ma ei tea. Viimased tunnid olen mõelnud erinevatele asjadele, aga ükski neist ei tundu õige. Sõber ei tundu nagu mu majakas, aga kes siis on või mis? Keegi ei ütle mulle, kes mu majakas on. Nad tahavad, et ma teaksin seda täiesti ise. Ma võtsin end kokku ja hakkasin otsima kedagi, kes on mulle abiks ja

toeks. Kuid ma ikka ei leidnud. Ma olin terve öö üleval, ma ei saanud magada, ma mõtlesin ainult majaka peale, ma ikka ei leidnud seda. Aga äkki tuli ema. Ta tuli mind äratama ja küsis, miks ma olin üleval. Ma rääkisin siis emale oma murest. Ta pakkus abi ja oli toeks. Samal ajal kui me otsisime, sain ma aru, kes on mu majakas. Ma ütlesin emale, et ma tean, kes on mu majakas. Ta küsis, et kes on siis Su majakas? Ja ma ütlesin rõõmsalt, et see oled Sina, minu ema!

Minu päästja

Kriipsujuku 5.kl

Minu majakaks on mu vanemad. Ema on alati abivalmis, lahke ja kaunis. Kui mina aitan suvel isal tööd teha, juurvilju üles võtta ja loomi toita, siis ma saan ka palgapäeva. Talvel teen lumelükkamist lihtsalt niisama. Nüüd ma lähen olukorra juurde. Ükskord me läksime Prossa järve äärde. Ma olin 6-aastane, ma hüppasin ujukailt vette, kuskil 80 cm oli veetase. Ma hüppasin ettesaltoga vette ja selg läks esimesena vette. Sellel ajal oskasin ujuda, aga kuna mul ei olnud ujumiskätiseid, olin vee sees kuskil 20 sekundit ja mu ema kutsus isa välja ja isa hüppas sisse. Õnneks ta päästis mind õigeaks ajaks ära, ikka olen tänulik selle üle ja sellepärast ma ikka elan. Sellepärast ma kuulan, mida mu ema ja isa ütlevad. On rohkem olukordi olnud, aga see oli lihtsalt puhtalt headus. Vanaema ja kogu pere on tähtis ja sellepärast ma ei alahinda oma peret

Inimmajakas

Inime 5.kl

Majakas näitab valgust ja teed. Kui tuletorne ei oleks, siis oleks elu kurb ja õnnetu. Ka inimesed saavad olla kellegi jaoks majakad.

Minu teenäitaja on mu ema. Ta on tore, lahke ja sõbralik. Mu ema lohutab, toetab ja julgustab mind. Emme on mulle õpetanud sõbralikkust, lahkust ja headust. Ta on mind hoiatanud võõraste eest.

Majakat pole vaja mitte ainult meremeestele merel olles. Seda on vaja ka inimestele tavaelus. Inimmajakas näitab teed ja hoiatab halva eest nagu mere ääres seisev kivist tuletorn.

Minu unistuste majakas

Unelm 6.kl

See pole inimene ega asi.

See on koht, kus ei ole stressi, et saaksin ennast vabana tunda. Kus ei ole ühtegi takistust ja ma ei pea muretsema, vaid saan end rahulikuna tunda. Ma soovin uinuda ilma muretsemata. Kas sellist kohta on olemas?

„Ei,“ räägib maailm. Aga ma ikka veel otsin. Ma ikka veel proovin. Ma ei ole alla andnud ja ma suudan sellist elu leida kusagilt.

Kõik on võimalik, on ju?

Seda ma soovin.

Kui nett päästab päeva

Hüva 6.kl

Minu majakas on internet, sest see on mind alati rõõmsaks teinud, kui mul on olnud halb päev.

Iga päev pärast kooli mängin ma kodus netimänge. Need on olnud mulle toeks alates ajast, kui olin 9-aastane. Kõige esimene mäng kandis pealkirja „Ultimate flash sonic“. See oli väga lõbus. Internetimängud on alati olnud minu jaoks ägedad, sest seal on nii palju, mida teha. Nett on väga hea koht, kus saan oma aega veeta, aga samas tean, et liiga palju ei tohi seal ka olla.

Kui mul on olnud koolis väga raske päev, mängin ma tavaliselt „Ultrakilli“ koos oma välismaa sõbraga, keda kohtasin internetis. Meil on enamasti väga lõbus ja see teeb minu päeva paremaks.

Võrgus saab nii palju teha: lisaks mängude mängimisele, kuulan muusikat, saan ise mängu teha või koos sõpradega aega veeta.

Internet on tõepoolest minu majakas, sest see on aidanud mul elus edasi liikuda ja on ka mind motiveerinud. Ilma netita poleks ma elus nii kaugele jõudnud.